

392L0012

23.3.92

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 76/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 25 päivänä helmikuuta 1992,

valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta

(92/12/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta edellyttävät tavaroiden vapaata liikkuvuutta, valmisteveron alaiset tavarat mukaan luettuina,

olisi määriteltävä alue, jolla tätä direktiiviä sekä valmisteveron alaisten tuotteiden valmisteverojen määristä ja rakenteista annettuja direktiivejä sovelletaan,

valmisteveron alaisten tuotteiden käsite on määriteltävä; yhteisön säännökset voivat koskea ainoastaan tavaroita, joita kohdellaan valmisteveron alaisina kaikissa jäsenvaltioissa; näistä tuotteista voidaan erityistarkoituksiin

kantaa myös muita välillisiä veroja; muiden välillisten verojen voimassapitäminen tai käyttöönotto ei saa aiheuttaa rajojen ylitykseen liittyviä muodollisuuksia,

sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan varmistamiseksi näiden valmisteverosaatavan syntymisen on oltava sama kaikissa jäsenvaltioissa,

tuotteen luovuttaminen, hallussapito luovutettavaksi tai osoittaminen itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan tarpeisiin taikka julkisoikeudellisen laitoksen tarpeisiin muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote luovutetaan kulutukseen, aiheuttaa valmisteverosaatavan syntymisen tässä toisessa jäsenvaltiossa,

yksityishenkilöiden omiin tarpeisiinsa hankkimia ja itse kuljettamia valmisteveron alaisia tuotteita on verotettava siinä jäsenvaltiossa, jossa nämä tuotteet hankitaan,

sen toteamiseksi, ettei valmisteveron alaisten tuotteiden hallussapito liity henkilökohtaisiin vaan kaupallisiin tarkoituksiin, jäsenvaltioiden on otettava huomioon tietyt perusteet,

muiden henkilöiden kuin valtuutettujen varastonpitäjien tai rekisteröityjen taikka rekisteröimättömien elinkeinonharjoittajien ostamista valmisteveron alaisista tuotteista, jotka myyjä tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai muutoin kuin suoraan, on kannettava valmistevero määräjäsenvaltiossa,

veron kannon varmistamiseksi määräaikana on valmistus- ja säilytystiloja voitava valvoa; tämä valvonta on voitava

⁽¹⁾ EYVL N:o C 322, 21.12.1990, s. 1

EYVL N:o C 45, 20.2.1992, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o C 183, 15.7.1991, s. 131

⁽³⁾ EYVL N:o C 169, 18.3.1991, s. 25

varmistaa toimivaltaisten viranomaisten lupaa edellyttävällä varastointijärjestelmällä,

siirtyminen yhden jäsenvaltion alueelta toiseen jäsenvaltioon ei saa aiheuttaa valvontaa, joka voisi estää vapaata liikkuvuutta yhteisössä; verosaatavan syntymiseen liittyvien tarpeiden vuoksi valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen on kuitenkin oltava tiedossa; sen vuoksi olisi säädettävä näitä tuotteita koskevasta saateasiakirjasta,

olisi määrättävä velvoitteet, joita valtuutettujen varastonpitäjien sekä muiden elinkeinonharjoittajien on noudatettava,

verojen kannon varmistamiseksi jäsenvaltioiden vahvistamien määräen mukaisina olisi luotava menettely, jota sovelletaan näiden tuotteiden liikkeessä väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan,

tämän vuoksi olisi ensisijaisesti kunkin tavaraerän oltava helposti tunnistettavissa; sen verotuksellinen asema on voitava määrittää välittömästi; tähän tarkoitukseen on näin ollen laadittava saateasiakirja, joka voi olla hallinnollinen tai kaupallinen; käytettävän kaupallisen asiakirjan on sisällettävä hallinnollisen asiakirjan pääkohdat,

olisi vahvistettava menettely, jolla elinkeinonharjoittajat ilmoittavat jäsenvaltioiden veroviranomaisille tällä saateasiakirjalla lähetettävistä tai vastaanotettavista luovutuksista,

saateasiakirjan käyttö ei ole tarpeen, kun valmisteveron alaiset tuotteet liikkuvat yhteisön muun tullimenettelyn kuin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen mukaan tai kun ne sijoitetaan vapaa-alueelle tai vapaavarastoon,

kansallisiin säännöksiin kohdistuneen rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tapahduttua valmistevero olisi kannettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella rikkomus tai sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, taikka siinä jäsenvaltiossa, jossa se on todettu, tai jos tavaroita ei ole esitetty verotettaviksi määräjäsenvaltiossa, valmistevero olisi kannettava lähtöjäsenvaltiossa,

jäsenvaltiot voivat säätää, että kulutukseen luovutetut tuotteet on varustettava veromerkeillä tai kansallisilla tunnistemerkeillä; näiden merkkien käyttö ei saa luoda esteitä yhteisön sisäiselle kaupalle,

siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteet on luovutettu kulutukseen, maksettu valmistevero on voitava palauttaa, jos

tuotteita ei ole tarkoitettu kulutettaviksi tässä jäsenvaltiossa,

olisi säädettävä verovapautuksista, jotka perustuvat jäsenvaltioiden sopimuksiin muiden valtioiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa, jäsenvaltioiden välisen tuonnin verollisuuden periaatteesta on luovuttu, minkä vuoksi jäsenvaltioiden välisessä kaupassa ei enää sovelleta tuonnin verovapautuksia ja verohelpotuksia koskevia säännöksiä; näin ollen nämä säännökset olisi poistettava, ja asiaa koskevat direktiivit olisi mukautettava vastaavasti,

olisi asetettava valmisteverokomitea tutkimaan, mitä yhteisön toimenpiteitä tarvitaan valmisteverosäännösten täytäntöön panemiseksi,

yhteisössä matkustavien lento- ja laivamatkustajien käsi- matkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja muodollisuuksien lakkauttamisesta annetun asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan tätä asetusta sovelletaan sen rajoittamatta jäsenvaltioiden säätämiin kieltoihin tai rajoituksiin liittyvää valvontaa, jos nämä ovat Euroopan yhteisöjen kolmen perustamissopimuksen mukaisia; tässä yhteydessä 26 artiklassa mainittujen määrällisten rajoitusten noudattamisen edellyttämiä tarkastuksia on pidettävä tällaisena valvontana ja sellaisena yhteisön lain mukaisena,

tarvitaan määräaika, jonka kuluessa voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sekä niiden kyseisiin aloihin kohdistuvien yhteiskunnallisten vaikutusten että niiden alueellisten, erityisesti raja-alueilla syntyvien ongelmien lieventämiseksi, joita tuonnin verollisuuden ja viennin verovapautusten lakkauttamisesta jäsenvaltioiden välisessä kaupassa voi seurata; tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi annettava 30 päivään kesäkuuta 1999 vapauttaa valmisteverosta tuotteet, joita verottomien tavaroiden myymälät säädetyin rajoituksin luovuttavat jäsenvaltioiden välisen lento- tai laivamatkustajaliikenteen yhteydessä,

olisi vapautettava pienet viinintuottajat tietyistä valmisteveroa koskevaan yleiseen järjestelmään liittyvistä velvoitteista, ja

lisäksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja arvonlisäveron alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi 77/799/ETY⁽¹⁾ olisi muutettava siten, että sen säännökset koskevat myös valmisteveroja,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktiivi on viimeksi muutettu direktiivillä 79/1070/ETY (EYVL N:o L 331, 27.12.1979, s. 8).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 OSASTO

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Tässä direktiivissä säädetään järjestelmästä, joka koskee valmisteveron ja muiden välittömästi tai välillisesti tuotteiden kulutukseen kohdistuvien välillisten verojen alaisia tuotteita, lukuun ottamatta arvonlisäveroa ja yhteisön määäämiä veroja.

2. Valmisteveron alaisten tuotteiden valmisteverojen rakennetta ja määrää koskevat erityissäännökset ovat eri direktiiveissä.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sekä 1 artiklan 2 kohdassa mainittuja direktiivejä sovelletaan yhteisön alueella, sellaisena kuin se on kunkin jäsenvaltion osalta määritelty Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 227 artiklassa, lukuun ottamatta seuraavia kansallisia alueita:

- Saksan liittotasavallan osalta Helgolandin saari ja Büsingenin alue,
- Italian tasavallan osalta Livigno, Campione d'Italia sekä Luganon järven Italialle kuuluvat aluevedet,
- Espanjan kuningaskunnan osalta Ceuta ja Melilla.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä direktiiviä ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta Kanariansaarilla. Espanjan kuningaskunta voi kuitenkin julistuksella ilmoittaa, että näitä direktiivejä sovelletaan kyseisillä alueilla kaikkiin tai tiettyihin 3 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tuotteisiin ensimmäisestä päivästä toista julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä direktiiviä ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä ei sovelleta Ranskan tasavallan merentakaisissa departementeissa. Ranskan tasavalta voi kuitenkin julistuksella ilmoittaa, että näitä direktiivejä sovelletaan kyseisillä alueilla ensimmäisestä päivästä toista julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen reuna-alueen aseman edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on:

— Monacon ruhtinaskunta, kohdellaan kuten liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranskan tasavalta,

— Jungholz ja Mittelberg (Kleines Walsertal), kohdellaan kuten liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on Saksan liittotasavalta,

— Man-saari, kohdellaan kuten liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta,

— San Marino, kohdellaan kuten liiketoimia, joiden lähtö- tai määräpaikka on Italian tasavalta.

5. Tämän direktiivin säännökset eivät estä Kreikkaa pitämästä voimassa Kreikan perustuslain 105 artiklassa Athos-vuorelle myönnettyä erityisasemaa.

6. Jos komissio katsoo, että 1–4 kohdan säännökset eivät erityisesti kilpailun rehellisyyden kannalta enää ole perusteltuja, se tekee neuvostolle aiheelliset ehdotukset.

3 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan yhteisön tasolla seuraaviin asioita koskevista direktiiveistä määriteltyihin tuotteisiin:

- kivennäisöljyt,
- alkoholi ja alkoholijuomat,
- valmistettu tupakka.

2. Edellä 1 kohdassa mainituista tuotteista voidaan erityistarkoituksiin kantaa myös muita välillisiä veroja, jos näiden verojen kannossa noudatetaan valmisteverojen ja arvonlisäverojen veron perusteen määäämistä, laskentaa, verovaateen täytäntöönpanokelpoisuutta ja valvontaa koskevia verotussääntöjä.

3. Jäsenvaltiot saavat edelleen ottaa käyttöön tai pitää voimassa muihin kuin 1 kohdassa mainittuihin tuotteisiin kohdistuvia veroja, jos nämä verot eivät aiheuta rajojen ylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Samoin edellytyksin jäsenvaltiot saavat edelleen myös kantaa palvelujen suorituksista muita kuin liikevaihtoveron luonteisia veroja, valmisteveron alaisiin tuotteisiin kohdistuvat verot mukaan luettuina.

4 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "valtuutetulla varastonpitäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset

viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa tuottamaan, valmistamaan, pitämään hallussaan, vastaanottamaan ja sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;

- b) "verottomalla varastolla" paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan tuottaa, valmistaa, pitää hallussaan taikka vastaanottaa tai josta tämä lähettää valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten määräämin edellytyksin;
- c) "väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmällä" verojärjestelmää, jota sovelletaan tuotteiden tuotantoon, valmistukseen ja hallussapitoon sekä niiden liikkumiseen väliaikaisesti valmisteverottomina;
- d) "rekisteröidyllä elinkeinonharjoittajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä, mutta jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan vastaanottamaan toisesta jäsenvaltiosta tuotavia valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina. Tällainen elinkeinonharjoittaja ei kuitenkaan saa pitää hallussaan eikä lähettää tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina;
- e) "rekisteröimättömällä elinkeinonharjoittajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valtuutettu varastonpitäjä, mutta joka saa ansiotoiminnassaan satunnaisesti vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta tuotavia valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina. Tällainen elinkeinonharjoittaja ei saa pitää hallussaan eikä lähettää tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina. Rekisteröimättömän elinkeinonharjoittajan on ennen tavaroiden lähetystä annettava vakuus valmisteverojen maksamisesta määräjäsenvaltion veroviranomaisille.

5 artikla

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet ovat valmisteveron alaisia niitä 2 artiklassa määritellyllä yhteisön alueella tuottaessa tai niitä tälle alueelle tuotaessa.

"Valmisteveron alaisen tuotteen tuontina" on pidettävä tuotteen saapumista yhteisön alueelle, mukaan luettuna saapuminen 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyissä poikkeuksissa tarkoitetuilta alueilta ja Kanaalisaarilta.

Jos tuote sen saapuessa yhteisön alueelle asetetaan yhteisön tullimenettelyyn, tuotteen tuonnin on kuitenkin katsottava tapahtuvan silloin, kun yhteisön tullimenettelyä lakataan soveltamasta tuotteeseen.

2. Valmisteveron alaisia tuotteita on pidettävä väliaikaisesti valmisteverottomina, jos niihin niitä kolmansista maista tuotaessa tai niitä kolmansiin maihin vietäessä sovelletaan muuta yhteisön tullimenettelyä kuin vapaaseen

liikkeeseen luovutusta tai jos ne sijoitetaan vapaa-alueelle tai vapaavarastoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullimenettelyjä koskevien kansallisten ja yhteisön säännösten soveltamista.

6 artikla

1. Valmisteverovaade tulee täytäntöönpanokelpoiseksi, kun tuote luovutetaan kulutukseen tai kun todetaan hävikkejä, joista on kannettava valmisteveroa 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Valmisteveron alaisten tuotteiden kulutukseen luovuttamisena on pidettävä sitä, että:

- a) niihin lakataan soveltamasta väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmää, myös sääntöjenvastaisesti;
- b) niitä valmistetaan väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän ulkopuolella, myös sääntöjenvastaisesti;
- c) ne tuodaan maahan muutoin kuin väliaikaisesti valmisteverottomina, myös sääntöjenvastaisesti.

2. Valmistevero on kannettava niiden verovaateen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevien edellytysten ja määrien mukaisina, jotka ovat voimassa täytäntöönpanokelpoisuuden alkaessa siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote luovutetaan kulutukseen tai hävikit todetaan. Valmistevero on kannettava ja perittävä kunkin jäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jäsenvaltioiden soveltaessa samoja veron kantoa ja perintää koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä kotimaisiin että muista jäsenvaltioista tuotaviin tuotteisiin.

7 artikla

1. Jos valmisteveron alaisia tuotteita, jotka on jo luovutettu kulutukseen yhdessä jäsenvaltiossa, pidetään hallussa kaupallisiin tarkoituksiin toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverot on kannettava siinä jäsenvaltiossa, jossa näitä tuotteita pidetään hallussa.

2. Kun yhdessä jäsenvaltiossa 6 artiklassa määriteltyyn kulutukseen luovutettuja tuotteita luovutetaan, aiotaan luovuttaa tai osoitetaan itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan tai julkisoikeudellisen laitoksen tarpeisiin toisessa jäsenvaltiossa, valmistevero on kannettava tässä toisessa jäsenvaltiossa, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

3. Valmistevero on kannettava tapauksen mukaan henkilöltä, joka luovuttaa tuotteet tai pitää hallussaan luovutettaviksi tarkoitettuja tuotteita, taikka henkilöltä, jolle tuotteet osoitetaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteet on jo luovutettu kulutukseen, taikka ansiotoimintaa harjoittavalta elinkeinonharjoittajalta tai julkisoikeudelliselta laitokselta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden on liikuttava eri jäsenvaltioiden alueiden välillä saateasiakirjalla,

jossa mainitaan 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan pääkohdat. Tämän asiakirjan muoto ja sisältö on määriteltävä tämän direktiivin 24 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun henkilön, elinkeinonharjoittajan tai laitoksen on noudatettava seuraavia määräyksiä:

- a) tehtävä ennen tavaroiden lähetystä ilmoitus määräjäsenvaltion veroviranomaisille ja annettava vakuus valmisteverojen maksamisesta;
- b) maksettava määräjäsenvaltion valmisteverot kyseisen jäsenvaltion määräämien menettelyjen mukaisesti;
- c) suostuttava valvontaan, jolla määräjäsenvaltion viranomaiset voivat varmistua siitä, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu ja niistä kannettavat valmisteverot on maksettu.

6. Edellä 1 artiklassa tarkoitetussa ensimmäisessä jäsenvaltiossa maksetut valmisteverot on palautettava 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Yksityishenkilöiden omiin tarpeisiinsa hankkimien ja itse kuljettamien tuotteiden valmistevero on sisämarkkinoiden periaatteen mukaan kannettava siinä jäsenvaltiossa, josta ne hankitaan.

9 artikla

1. Valmisteverosaatava syntyy, kun yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja tuotteita pidetään hallussa kaupallisiin tarkoituksiin toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6, 7 ja 8 artiklan soveltamista.

Tällöin valmistevero on kannettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tuotteet ovat, ja se on kannettava tuotteiden haltijalta.

2. Voidakseen todeta, että 8 artiklassa tarkoitetut tuotteet on tarkoitettu kaupallisiin tarkoituksiin, jäsenvaltioiden on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:

- tuotteiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt,
- tuotteiden sijaintipaikka tai tarvittaessa käytetty kuljetustapa,
- tuotteisiin liittyvät asiakirjat,
- tuotteiden luonne,
- tuotteiden määrä.

Viidennen luetelmakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat, kuitenkin yksinomaan näyttöä varten, vahvistaa

ohjetasoja. Näiden ohjetasojen on oltava vähintään seuraavat:

a) Valmistettu tupakka

savukkeet	800 kappaletta
pikkusikarit (sikarit, joiden enimmäispaino on 3 grammaa kappaleelta)	400 kappaletta
sikarit	200 kappaletta
piippu- ja savuketupakka	1,0 kilogrammaa;

b) Alkoholijuomat

alkoholipitoiset juomat	10 litraa
välituotteet	20 litraa
viinit (joista enintään 60 litraa kuohuviinejä)	90 litraa
oluet	110 litraa.

Irlanti saa 30 päivään kesäkuuta 1997 noudattaa ohjetasoja, joiden on oltava viinien osalta vähintään 45 litraa (joista enintään 30 litraa kuohuviinejä) ja oluiden osalta 55 litraa.

3. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hankittaessa kivennäisöljyjä, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverosaatava syntyy jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, jos yksityishenkilöt tai muut näiden puolesta kuljettavat nämä tuotteet poikkeuksellisilla kuljetustavoilla. Poikkeuksellisena kuljetustapana on pidettävä moottoripolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ajoneuvojen polttoainesäiliöissä tai asianmukaisissa varapolttoainesäiliöissä sekä nestemäisten lämmityspolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ammattimaisten elinkeinonharjoittajien puolesta käytettävissä säiliöautoissa.

10 artikla

1. Muiden henkilöiden kuin valtuutettujen varastonpitäjien tai rekisteröityjen taikka rekisteröimättömien elinkeinonharjoittajien ostamista valmisteveron alaisista tuotteista, jotka myyjä tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai muutoin kuin suoraan, on kannettava valmistevero niiden määräjäsenvaltiossa. Tässä artiklassa "määräjäsenvaltiolla" tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon lähetys tai kuljetus saapuu.

2. Näin ollen, kun yhdessä jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tuotteiden luovutukseen liittyy niiden lähetys tai kuljetus toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle ja kun myyjä tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa tuotteet suoraan tai muutoin kuin suoraan, näistä tuotteista on kannettava valmistevero niiden määräjäsenvaltiossa.

3. Määräjäsenvaltion valmistevero on kannettava myyjältä tuotteita luovutettaessa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää valmisteveron kannettavaksi veroedustajalta, joka on muu kuin tuotteiden vastaanottaja. Vero-

edustajan on oltava määräjäsenvaltioon sijoittautunut ja tämän jäsenvaltion veroviranomaisten hyväksymä.

Sen jäsenvaltion, johon myyjä on sijoittautunut, on varmistettava, että myyjä:

- antaa vakuuden valmisteverojen maksamisesta määräjäsenvaltion määräämin edellytyksin ennen tuotteiden lähetystä sekä varmistaa valmisteverojen maksamisen tuotteiden saavuttua perille,
- pitää kirjaa tuotteiden luovutuksista.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ensimmäisessä jäsenvaltiossa maksetut valmisteverot on palautettava 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädäntöä noudattaen määrätä erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä tämän sääntöksen soveltamiseksi sellaisiin valmisteveron alaisiin tuotteisiin, joihin sovelletaan erityisiä kansallisia perustamissopimuksen mukaisia jakelusäännöksiä.

II OSASTO

Tuotanto, valmistus ja hallussapito

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava omat valmisteveron alaisten tuotteiden tuotantoa, valmistusta ja hallussapitoa koskevat säännöksensä, jollei tämän direktiivin säännöksistä muuta johdu.

2. Valmisteveron alaiset tuotteet, joista valmisteveroa ei ole maksettu, on tuotettava, valmistettava ja pidettävä hallussa verottomassa varastossa.

12 artikla

Verottomien varastojen perustamiseen ja toimintaan tarvitaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten lupa.

13 artikla

Valtuutettu varastonpitäjä on velvollinen:

- a) antamaan tarvittaessa tuotantoa, valmistusta ja hallussapitoa koskevan vakuuden sekä tavaroiden liikkumista koskevan pakollisen vakuuden, joiden edellytykset verottoman varaston toiminnan sallineen jäsenvaltion veroviranomaisten on määrättävä;
- b) noudattamaan sen jäsenvaltion määräämiä velvoitteita, jonka alueella veroton varasto sijaitsee;

c) pitämään kirjaa kussakin verottomassa varastossa olevien tuotteiden varastoista ja liikkumisesta;

d) esittämään tuotteet vaadittaessa;

e) suostumaan varaston valvontaan tai inventointiin.

Näiden velvoitteiden on oltava kansallisten ja yhteisön sisäisten liiketoimien välistä syrjimättömyyttä koskevan periaatteen mukaisia.

14 artikla

1. Valtuutettu varastonpitäjä on vapautettava valmisteverosta sellaisten väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuneiden hävikkien osalta, jotka johtuvat odottamattomista tapahtumista tai ylivoimaisista esteistä ja jotka kyseisen jäsenvaltion viranomaiset ovat todenneet. Varastonpitäjä on väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä vapautettava valmisteverosta myös tuotteiden perusominaisuuksista johtuvien hävikkien osalta, jotka tapahtuvat tuotannon, valmistuksen, varastoinnin ja kuljetuksen aikana. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä näiden valmisteverovapautuksien edellytykset. Nämä valmisteverovapautukset koskevat myös 16 artiklassa tarkoitettuja elinkeinonharjoittajia kuljetettaessa tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut hävikit, jotka tapahtuvat kuljetettaessa tuotteita yhteisössä väliaikaisesti valmisteverottomina, on todettava määräjäsenvaltion sääntöjen mukaisesti.

3. Muiden puutteiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen sekä sellaisten hävikkien osalta, jotka eivät oikeuta 1 kohdassa tarkoitettuihin valmisteverovapautuksiin, valmisteverot on kannettava niiden määrien mukaisina, jotka ovat voimassa kyseisessä jäsenvaltiossa toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti toteamien hävikkien tapahtumisen tai tarvittaessa puutteiden toteamisen ajankohtana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

III OSASTO

Liikkuminen

15 artikla

1. Valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumisen väliaikaisesti valmisteverottomina on tapahduttava verottomien varastojen välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan ja 19 artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten 13 artiklan mukaisesti valtuuttamia varastonpitäjiä on pidettävä valtuutettuina sekä kansallisen että yhteisön sisäisen tuotteiden liikkumisen osalta.

3. Yhteisön sisäiseen tuotteiden liikkumiseen liittyviin riskeihin on varauduttava tuotteen lähettäneen valtuutetun varastonpitäjän antamalla 13 artiklassa säädetyllä vakuu-

della tai tarvittaessa lähettäjän ja kuljettajan antamalla yhteisvastuullisella vakuudella. Tarvittaessa jäsenvaltiot voivat vaatia vakuutta vastaanottajalta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava vakuuden antamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Vakuuden on oltava voimassa koko yhteisössä.

4. Lähettävä valtuutettu varastonpitäjä ja tarvittaessa kuljettaja voivat vapautua vastuusta ainoastaan osoittamalla, että tuotteet on luovutettu vastaanottajalle, erityisesti esittämällä 18 artiklassa tarkoitetun saateasiakirjan 19 artiklassa säädetyn edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

16 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, vastaanottaja voi olla muu ammattimainen elinkeinonharjoittaja kuin valtuutettu varastonpitäjä. Tämä elinkeinonharjoittaja saa ansiotoiminnassaan vastaanottaa muista jäsenvaltioista tuotavia valmisteveron alaisia tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina. Tämä elinkeinonharjoittaja ei kuitenkaan saa pitää hallussaan eikä lähettää näitä tuotteita väliaikaisesti valmisteverottomina.

Jäsenvaltiot voivat yhteisön lainsäädäntöä noudattaen vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä tämän säännöksen soveltamiseksi valmisteveron alaisiin tuotteisiin, joihin sovelletaan erityisiä kansallisia perustamissopimuksen mukaisia jakelusäännöksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja voi ennen tavaroiden vastaanottamista pyytää jäsenvaltionsa veroviranomaisilta rekisteröintiä.

Rekisteröidyn elinkeinonharjoittajan on:

- a) annettava vakuus valmisteverojen maksamisesta jäsenvaltionsa veroviranomaisten määräämin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 4 kohdan, jossa säädetään lähettävän valtuutetun varastonpitäjän ja tarvittaessa kuljettajan vastuusta, soveltamista;
- b) pidettävä kirjaa tuotteiden luovutuksista;
- c) esitettävä tuotteet vaadittaessa;
- d) suostuttava varastojen valvontaan tai inventointiin.

Tämän elinkeinonharjoittajan osalta valmisteverot on kannettava tavaroita vastaanotettaessa, ja ne on maksettava kunkin jäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja ei ole jäsenvaltionsa veroviranomaisten rekisteröimä, tämän on:

- a) tehtävä ennen tavaroiden lähetystä ilmoitus määräjäsenvaltion veroviranomaisille ja annettava vakuus

valmisteverojen maksamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 4 kohdan, jossa säädetään lähettävän valtuutetun varastonpitäjän ja tarvittaessa kuljettajan vastuusta, soveltamista;

- b) maksettava määräjäsenvaltion valmisteverot tavaroita vastaanotettaessa tämän jäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- c) suostuttava valvontaan, jolla määräjäsenvaltion viranomaiset voivat varmistua siitä, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu ja niistä kannettavat valmisteverot on maksettu.

4. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, on sovellettava tämän direktiivin valmisteveron alaisten tavaroiden liikkumisesta väliaikaisesti valmisteverottomina annettuja säännöksiä.

17 artikla

Veroedustajan voi nimetä lähettävä valtuutettu varastonpitäjä. Veroedustajan on oltava sijoittautunut määräjäsenvaltioon ja tämän jäsenvaltion veroviranomaisten valtuuttama. Veroedustajan on muun vastaanottajan kuin valtuutetun varastonpitäjän puolesta:

- a) annettava vakuus valmisteverojen maksamisesta määräjäsenvaltion veroviranomaisten määräämin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 4 kohdan, jossa säädetään lähettävän valtuutetun varastonpitäjän ja tarvittaessa kuljettajan vastuusta, soveltamista;
- b) maksettava määräjäsenvaltion valmisteverot tavaroita vastaanotettaessa määräjäsenvaltion määräämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- c) pidettävä kirjaa tuotteiden luovutuksista ja ilmoitettava määräjäsenvaltion veroviranomaisille paikka, jossa tavarat luovutetaan.

18 artikla

1. Mahdollisen tietokoneavusteisten menettelyjen käytön estämättä kaikkiin eri jäsenvaltioiden alueiden välillä väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan liikkuviin valmisteveron alaisiin tuotteisiin on liitettävä lähettäjän laatima asiakirja. Tämä asiakirja voi olla joko hallinnollinen tai kaupallinen asiakirja. Tämän asiakirjan muoto ja sisältö on vahvistettava tämän direktiivin 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tavaroiden tunnistamista ja niiden tarkastamista varten pakkaukset on numeroitava ja tuotteet on kuvailtava 1 kohdassa tarkoitettussa asiakirjassa, ja tarvittaessa lähettäjän on sinetöitävä kukin kuljetussäiliö, jos lähtöja-

senvaltio pitää kyseistä kuljetusyksikköä sinetöitäväksi sopivana, tai lähettäjän on sinetöitävä pakkaukset.

3. Jos vastaanottaja on muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity elinkeinonharjoittaja, ja sen estämättä, mitä 17 artiklassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan on liitettävä asiakirja todisteeksi siitä, että valmisteverot on maksettu määräjäsenvaltiossa tai että on noudatettu muita yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla varmistetaan näiden valmisteverojen kanto määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräämin edellytyksin.

Tässä asiakirjassa on mainittava:

- määräjäsenvaltion veroviranomaisten asianomaisen toimiston osoite,
- ajankohta, jolloin valmistevero on maksettu tai kyseinen toimisto on hyväksynyt tätä maksua koskevan vakuuden, sekä maksua tai hyväksymistä koskeva viite.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta valmisteveron alaisten tuotteiden liikkumiseen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

5. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa valmisteveron alaisten tuotteiden valmistuksessa tai jalostuksessa käytettävien raaka-aineiden liikkumista ja varastointia koskevat säännöksensä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista.

19 artikla

1. Elinkeinonharjoittajien on ilmoitettava jäsenvaltioiden veroviranomaisille luovutuksista, jotka on lähetetty ja vastaanotettu 18 artiklassa tarkoitettulla asiakirjalla tai viittauksella siihen. Tämä asiakirja on laadittava seuraavina neljänä kappaleena:

- lähettäjälle jäävä kappale,
- vastaanottajan kappale,
- lähettäjälle väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltamisen lopettamiseksi palautettava kappale,
- määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tarkoitettu kappale.

Kunkin lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä käytettäväksi asiakirjan lisäkappaleita, joka on tarkoitettu lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Määräjäsenvaltio voi määrätä, että sen viranomaisten on varmennettava tai hyväksyttävä lähettäjälle palautettava kappale, jolla väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltaminen lopetetaan. Tätä säännöstä soveltavien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tarkoitettuun kappaleeseen sovellettavasta menettelystä on määrättävä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos valmisteveron alaiset tuotteet siirtyvät väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan valtuutetulle varastonpitäjälle tai rekisteröidylle taikka rekisteröimättömälle elinkeinonharjoittajalle, vastaanottajan on väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltamisen lopettamiseksi palautettava lähettäjälle kappale asianmukaisesti täytetystä hallinnollisesta saateasiakirjasta tai kaupallisesta asiakirjasta viidentoista päivän kuluessa sen kuukauden päättymisestä, jolloin tuotteet on luovutettu vastaanottajalle.

Palautettavassa kappaleessa on oltava seuraavat tiedot, joita tarvitaan väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltamisen lopettamiseksi:

- a) vastaanottajan veroviranomaisten toimiston osoite;
- b) tavaroiden vastaanottamisen ajankohta ja paikka;
- c) vastaanotettujen tavaroiden kuvaus, jonka perusteella todetaan, vastaako lähetys asiakirjassa annettuja tietoja. Jos lähetys vastaa tietoja, palautettavaan kappaleeseen on lisättävä merkintä ”lähetys vastaa asiakirjoja”;
- d) mahdollinen numerointijärjestelmää käyttävän määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama viite- tai rekisterinumero ja/tai määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama todistus, jos tämä jäsenvaltio määrää, että sen viranomaisten on varmennettava tai hyväksyttävä palautettavaksi tarkoitettu kappale;
- e) vastaanottajan valtuutetun nimenkirjoittajan allekirjoitus.

3. Edellä 4 artiklan c alakohdassa määritellyn väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän soveltaminen on lopetettava asettamalla valmisteveron alaiset tuotteet johonkin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyistä kyseisen kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun lähettäjä on saanut hallinnollisen saateasiakirjan tai kaupallisen asiakirjan palautettavan kappaleen, johon on asianmukaisesti merkitty tuotteet asetetuiksi tähän menettelyyn.

4. Vietäessä maasta valmisteveron alaisia tuotteita, jotka liikkuvat 4 artiklan c alakohdassa määritellyn väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmän mukaan, järjestelmän soveltaminen on lopetettava todistuksilla, joilla niiden yhteisöstä poistumisen käsitellyt tullitoimipaikka vahvistaa, että tuotteet on viety yhteisön alueelta. Tämän toimipaikan on palautettava lähettäjälle tälle tarkoitettu saateasiakirjan kappale varmennettuna.

5. Jos järjestelmän soveltamista ei lopeteta, lähettäjän on ilmoitettava asiasta jäsenvaltionsa veroviranomaisille näiden asettamassa määräajassa. Määräaika ei kuitenkaan saa olla pitempi kuin kolme kuukautta tavaroiden lähetyspäivästä.

6. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä ottaakseen käyttöön tarkastukset, jotka voidaan tarvittaessa suorittaa tietokoneavusteisesti.

20 artikla

1. Kun valmisteverosaatavan syntymistä edellyttävässä tavaroiden liikkumisessa on tapahtunut sääntöjenvastaisuus tai rikkomus, valmistevero on kannettava siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on tapahtunut, siltä luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä, joka on 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti antanut vakuuden valmisteverojen maksamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta syytetoimiin ryhtymistä.

Kun valmistevero kannetaan muussa jäsenvaltiossa kuin lähtöjäsenvaltiossa, valmisteveron kantavan jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Kun tavaroiden liikkumisessa todetaan rikkomus tai sääntöjenvastaisuus voimatta todeta, missä se on tapahtunut, sen on katsottava tapahtuneen siinä jäsenvaltiossa, jossa se todettiin.

3. Jos valmisteveron alaiset tuotteet eivät saavu määräpaikkaan ja jos on mahdotonta todeta, missä rikkomus tai sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, sen on katsottava tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa, jonka on kannettava valmisteverot tuotteiden lähetysajankohtana voimassa olleiden määrien mukaisina, jollei neljän kuukauden kuluessa tuotteiden lähetysajankohdasta osoiteta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla lähetysten tapahtuneen sääntöjen mukaisesti taikka rikkomuksen tai sääntöjenvastaisuuden tosiasiallisesti tapahtuneen tietyssä paikassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

4. Jos kolmen vuoden kuluessa saateasiakirjan laatimisa-jankohdasta todetaan, missä jäsenvaltiossa rikkomus tai sääntöjenvastaisuus on tosiasiallisesti tapahtunut, tämän jäsenvaltion on kannettava valmistevero tuotteiden lähetysajankohtana voimassa olleen valmisteveron määrän mukaisena. Tällöin alun perin kannettu valmistevero on palautettava, jos se osoitetaan kannetuksi.

21 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tuotteet, jotka on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen niiden alueella, on varustettava veromerkeillä tai verotuksessa käytettävillä kansallisilla tunnistemerkeillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltion, joka säätää käytettäväksi 1 kohdassa tarkoitettuja veromerkkejä tai kansallisia tunnistemerkke-

jä, on saatettava ne muiden jäsenvaltioiden valtuutettujen varastonpitäjien käyttöön. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että veromerkit on saatettava tämän jäsenvaltion veroviranomaisten valtuuttaman veroedustajan käyttöön.

Jäsenvaltioiden on valvottava, ettei näihin merkkeihin liittyvä menettely luo esteitä valmisteveron alaisten tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veromerkkien tai tunnistemerkkien on oltava voimassa ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, joka on ne antanut.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vastavuoroisesti tunnustaa näitä merkkejä.

4. Irlannissa saa kivennäisöljyjä pitää hallussa, kuljettaa tai käyttää muualla kuin alennetun valmisteveron alaisen polttoaineen käyttöön oikeutettujen ajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä ainoastaan, jos nämä öljyt täyttävät kyseisen valtion valvonta- ja merkintävaatimukset.

5. Jäsenvaltion 1 kohdassa tarkoitettulla veromerkillä tai kansallisella tunnistemerkillä varustettujen ja kyseisessä jäsenvaltiossa myytäväksi tarkoitettujen tuotteiden on liikuttava yhteisössä toisen jäsenvaltion alueella 18 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettulla saateasiakirjalla tai tarvittaessa 5 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

IV OSASTO

Palautus

22 artikla

1. Kulutukseen luovutetuista valmisteveron alaisista tuotteista maksetun valmisteveron voi tarvittaessa ja ansiotoimintaa harjoittavan elinkeinonharjoittajan pyynnöstä palauttaa sen jäsenvaltion veroviranomainen, jossa luovutus kulutukseen on tapahtunut, jos tuotteita ei ole tarkoitettu kulutettaviksi tässä jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää palautuspyynnön täyttämättä, jollei se vastaa niiden asettamia oikeellisuusvaatimuksia.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa on noudatettava seuraavia määräyksiä:

a) lähettäjän on ennen tavaroiden lähetystä esitettävä palautuspyyntö jäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille sekä osoitettava, että valmisteverot on maksettu. Toimivaltaiset viranomaiset eivät kuitenkaan saa

evätä palautusta pelkästään sillä perusteella, että kyseisten viranomaisten laatimaa asiakirjaa, jolla osoitetaan alkuperäinen valmistevero maksetuksi, ei ole esitetty;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden on liikuttava 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla asiakirjalla;

c) lähettäjän on esitettävä jäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille vastaanottajan asianmukaisesti täyttämä b alakohdassa tarkoitetun asiakirjan palautettava kappale täydennettynä asiakirjalla, jolla osoitetaan valmisteverot kannetuiksi siinä jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, tai varustettuna seuraavilla merkinnoilla:

— määräjäsenvaltion veroviranomaisten asianomaisen toimiston osoite,

— ajankohta, jona tämä toimisto on vastaanottanut ilmoituksen, sekä ilmoituksen viite- tai rekisterinumero;

d) jos valmisteveron alaiset tuotteet on luovutettu kuluutukseen jäsenvaltiossa ja sitä varten varustettu kyseisen jäsenvaltion veromerkillä tai tunnistemerkillä, niistä veromerkit tai tunnistemerkit antaneen jäsenvaltion veroviranomaisille maksettu valmistevero voidaan palauttaa, jos merkit antaneen jäsenvaltion veroviranomaiset toteavat nämä merkit hävitetyiksi.

3. Edellä 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa lähtöjäsenvaltion on palautettava maksettu valmistevero ainoastaan, jos valmistevero on jo maksettu määräjäsenvaltiossa 7 artiklan 5 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää palautuspyynnön täyttämättä, jollei se vastaa niiden asettamia oikeellisuusvaatimuksia.

4. Edellä 10 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa lähtöjäsenvaltion on myyjän pyynnöstä palautettava tämän maksama valmistevero, jos myyjä on noudattanut 10 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää palautuspyynnön täyttämättä, jollei se vastaa niiden asettamia oikeellisuusvaatimuksia.

Jos myyjä on valtuutettu varastonpitäjä, jäsenvaltiot voivat säätää yksinkertaistetusta palautusmenettelystä.

5. Kunkin jäsenvaltion veroviranomaisten on määrättävä niistä valvontaa koskevista menettelyistä ja yksityiskohtaisista säännöistä, joita sovelletaan niiden omalla alueella

tapahtuviin palautuksiin. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että palautettavan valmisteveron määrä ei ole suurempi kuin tosiasiallisesti maksettu määrä.

V OSASTO

Verovapautukset

23 artikla

1. Valmisteveron alaiset tuotteet on vapautettava valmisteverosta, jos ne on tarkoitettu:

— luovutettaviksi diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella,

— kansainvälisille toimielimille, jotka vastaanottavien jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset ovat tunnustaneet sellaisiksi, sekä näiden toimielinten jäsenille, näiden toimielinten kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskeissa sopimuksissa määrätyn rajoituksen ja edellytyksen,

— muun Pohjois-Atlantin puolustusliittoon kuuluvan valtion puolustusvoimille kuin sen valtion, jossa valmisteverovaade on täytäntöönpanokelpoinen, sekä päätöksen 90/640/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitetuille puolustusvoimille näiden itsensä tai näihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka näiden ruokaloiden tai kahviloiden muonitukseen,

— kolmansien maiden tai kansainvälisten toimielinten kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen sopimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonsäverosta vapauttamisen kannalta.

Näitä valmisteverovapautuksia on sovellettava vastaanottavan jäsenvaltion määräämin edellytyksin ja rajoituksin, kunnes annetaan yhtenäiset verosäännökset. Valmisteverovapautus voidaan myöntää valmisteverojen palautusmenettelyä noudattaen.

2. Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta valtuuttaa jäsenvaltion tekemään kolmannen maan tai kansainvälisen toimielimen kanssa sopimuksen, joka voi sisältää valmisteverovapautuksia.

Jäsenvaltion, joka haluaa tehdä tällaisen sopimuksen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava tälle kaikki asian arvioimiseksi tarvittavat tiedot. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa. Neuvoston on katsottava tehneen päätöksen, jos asiaa ei kahden kuukauden kuluessa kyseisestä komission ilmoituksesta ole saatettu neuvoston käsiteltäväksi.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 349, 13.12.1990, s. 19

3. Seuraavissa direktiiveissä olevat valmisteveroja koskevat säännökset lakkaavat olemasta voimassa 31 päivänä joulukuuta 1992:

— direktiivi 74/651/ETY⁽¹⁾,

— direktiivi 83/183/ETY⁽²⁾,

— direktiivi 68/297/ETY⁽³⁾.

4. Direktiivin 69/169/ETY⁽⁴⁾ valmisteveroja koskevat säännökset lakkaavat olemasta voimassa jäsenvaltioiden välisten suhteiden osalta 31 päivänä joulukuuta 1992.

5. Kunnes neuvosto antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta vesi- ja ilma-alusten varastoja koskevat yhteisön säännökset, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tätä asiaa koskevat kansalliset säännöksensä.

VI OSASTO

Valmisteverokomitea

24 artikla

1. Komissiota avustaa "valmisteverokomitea", jäljempänä "komitea". Komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana on komission edustaja. Komitea laatii työjärjestyksensä.

2. Edellä olevista 7, 18 ja 19 artiklan soveltamisen edellyttämistä toimenpiteistä on määrättävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa

⁽¹⁾ EYVL N:o L 354, 30.12.1974, s. 6. Direktiivi on viimeksi muutettu direktiivillä 88/663/ETY (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 40).

⁽²⁾ EYVL N:o L 105, 23.4.1983, s. 64. Direktiivi on muutettu direktiivillä 89/604/ETY (EYVL N:o L 348, 29.11.1989, s. 28).

⁽³⁾ EYVL N:o L 175, 25.7.1968, s. 15. Direktiivi on viimeksi muutettu direktiivillä 85/347/ETY (EYVL N:o L 183, 16.7.1985, s. 22).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 135, 4.6.1969, s. 6. Direktiivi on viimeksi muutettu direktiivillä 91/191/ETY (EYVL N:o L 94, 16.4.1991, s. 24).

asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrättyllä enemmistöllä. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

5. Edellä 2 kohdassa mainittujen toimenpiteiden lisäksi komitea tutkii asiat, jotka sen puheenjohtaja on saattanut sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä ja jotka koskevat valmisteveroja koskevien yhteisön säännösten soveltamista lukuun ottamatta 30 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission on tutkittava ja arvioitava yhteisön valmisteveroja koskevien säännösten soveltamista.

VII OSASTO

Loppusäännökset

26 artikla

1. Tanska saa 31 päivään joulukuuta 1996 direktiivin 77/388/ETY⁽⁵⁾ 28 l artiklan 2 kohdassa säädettyä vastaavan tarkistusmenettelyn mukaisesti soveltaa valmisteverojen määrien yleisessä lähentämisessä 2 ja 3 kohdan alkoholipitoisia juomia ja valmistettua tupakkaa koskevia erityissäännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

2. Tanska saa soveltaa seuraavia määrällisiä rajoituksia:

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 90/640/ETY (EYVL N:o L 349, 13.12.1990, s. 19).

- Tanskaan saapuviin yksityismatkustajiin sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 1992 voimassa olevia savukkeiden, pikkusikarien tai piippu- ja savuketupakan sekä alkoholipitoisten juomien valmisteverovapautuksia.
 - Tanskassa asuvat ja Tanskasta 31 päivänä joulukuuta 1992 voimassa olevaa määräaikaa lyhyemmäksi ajaksi poistuneisiin matkustajiin sovelletaan Tanskassa kyseisenä ajankohtana sovellettavia savukkeiden ja alkoholipitoisten juomien valmisteverovapautuksia.
3. Tanska saa kantaa valmisteveroja ja suorittaa tarvittavat alkoholipitoisiin juomiin, savukkeisiin, pikkusikareihin sekä piippu- ja savuketupakkaan liittyvät tarkastukset.
4. Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta valmisteverojen määriä lähennettäessä ja kilpailun vääristymisen vaaran huomioon ottaen tämän artiklan säännösten muuttamisesta tai tarvittaessa niiden voimaolon rajoittamisesta.

27 artikla

Neuvosto ottaa yksimielisesti komission kertomuksen perusteella 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä 7–10 artiklat uudelleen tarkastettaviksi ja määrää komission ehdotuksesta, Euroopan parlamenttia kuultuaan, tarvittavista muutoksista.

28 artikla

Seuraavia säännöksiä on sovellettava 30 päivään kesäkuuta 1999:

- 1) Jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteverosta verottomien tavaroiden myymälöiden luovuttamat tuotteet, jotka yhteisön alueella tapahtuvalla lento- tai merimatalla toiseen jäsenvaltioon matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.

Tässä säännöksessä tarkoitetaan:

- a) ”verottomien tavaroiden myymälällä” lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa liikettä, joka täyttää toimivaltaisten julkisten viranomaisten erityisesti tämän artiklan 3 kohdan soveltamiseksi määräämät edellytykset;
- b) ”toiseen jäsenvaltioon matkustavalla matkustajalla” matkustajaa, jolla on ilma- tai meriteitse tapahtuvaa kuljetusta varten annettu kuljetusasiakirja, jossa mainitaan välittömänä määräpaikkana toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva lentoasema tai satama;

- c) ”yhteisön alueella tapahtuvalla lento- tai merimatalla” ilma- tai meriteitse tapahtuvaa kuljetusta, joka alkaa yhden jäsenvaltion alueelta ja jonka tosiasiallinen saapumispaiikka on toisen jäsenvaltion alueella.

Verottomien tavaroiden myymälöiden luovuttamiin tuotteisiin on rinnastettava ilma- tai vesialuksessa yhteisön sisäisen matkustajakuljetuksen aikana luovutettavat tuotteet.

Tämä valmisteverovapaus koskee myös tuotteita, joita Englannin kanaalin alittavan tunnelin kahdella pääteasemalla sijaitsevat verottomien tavaroiden myymälät luovuttavat matkustajille, joilla on näiden pääteasemien välistä matkaa varten annettu kuljetusasiakirja.

- 2) Edellä 1 kohdassa säädetty valmisteverovapaus koskee ainoastaan tuotteita, joiden määrät henkilöä ja matkaa kohti eivät ole suurempia kuin voimassa olevissa kolmansien maiden ja yhteisön välistä matkustajaliikennettä koskevissa yhteisön säännöksissä vahvistetut enimmäismäärät.
- 3) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tässä artiklassa säädettyjen valmisteverovapautuksien oikean ja yksinkertaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi.

29 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienet viinintuottajat II ja III osastossa tarkoitetuista velvoitteista sekä muista liikkumiseen ja valvontaan liittyvistä velvoitteista. Kun nämä pienet tuottajat itse suorittavat liiketoimia yhteisössä, niiden on ilmoitettava asiasta jäsenvaltioidensa toimivaltaisille viranomaisille ja noudatettava komission asetuksessa (ETY) N:o 986/89⁽¹⁾ säädettyjä velvoitteita erityisesti tuotteiden vientiä koskevan rekisterin ja saateasiakirjan osalta.

”Pienillä viinintuottajilla” tarkoitetaan henkilöitä, jotka tuottavat keskimäärin vähemmän kuin 1 000 hehtolitraa viiniä vuodessa.

2. Vastaanottajan on ilmoitettava määräjäsenvaltion veroviranomaisille viinin luovutuksista, jotka on vastaanotettu 1 kohdassa tarkoitettulla asiakirjalla tai viittauksella siihen.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kahdenvälisesti tarvittavat toimenpiteet ottaakseen käyttöön tarvittaessa tietokoneavusteisesti suoritettavat tarkastukset.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 106, 18.4.1989, s. 1. Direktiivi on viimeksi muutettu direktiivillä (ETY) N:o 592/91 (EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 13).

30 artikla

Muutetaan direktiivi 77/799/ETY seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Neuvoston direktiivi, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla”.

2) Direktiivin 1 artiklassa:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisesti vaihdettava keskenään kaikkia tietoja, jotka voivat mahdollistaa niille tulo- ja varallisuusverojen asianmukaisen määrittämisen, sekä kaikkia tietoja, jotka liittyvät seuraavien välillisten verojen määrittämiseen:

- arvonlisäverot,
- kivennäisöljyjen valmisteverot,
- alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverot,
- valmistetun tupakan valmisteverot.”;

b) korvataan 5 kohta Tanskan, Kreikan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Portugalin osalta seuraavasti:

”Tanskassa:

Skatteministeren tai valtuutettu edustaja,

Kreikassa:

Υπουργός Οικονομικών tai valtuutettu edustaja,

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

- The Commissioners of Customs and Excise tai edustaja, joka on valtuutettu antamaan arvonlisäveroa ja valmisteveroja varten tarvittavia tietoja,

— The Commissioners of Inland Revenue tai edustaja, joka on valtuutettu antamaan kaikkia muita tietoja,

Portugalissa:

O Ministro das Finanças tai valtuutettu edustaja.”

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993.

Tanskan kuningaskunta saa kuitenkin 9 artiklan 3 kohdan osalta saattaa tämän säännöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin noudattamiseksi antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä helmikuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Vitor MARTINS